

Zog nit keynmol

Zucht niet als je de laatste weg gaat
al slaan luchten van lood het daglicht om in nacht.
Het uur van ons verlangen breekt spoedig aan
en onze stappen zullen dreunen: we overleven.

Gouden zonnestralen zullen onze tranen drogen
bittere verbetenheid uit vroegere jaren verbannen.
Maar als de zon bij de ochtend niet verschijnt,
laat dan dit lied naar jou schallen.

Dit lied is niet geschreven met potlood maar met bloed,
het is geen gekwetter van vogels op een tak.
Maar een volk temidden van het hellevuur
zingt het met een wapen in de hand.

Van een groen palmenland tot het verre land vol sneeuw
zijn we gekomen met onze pijn en met ons leed
en overal waar ons bloed onschuldig werd vergoten
zullen onze gedachten en onze moed
de doden wekken.

Dus geef niet op als je de laatste weg gaat
al slaan luchten van lood het daglicht om in nacht.
Het uur van ons verlangen breekt spoedig aan
en onze stappen zullen dreunen: we overleven.

*Zog nit keynmol is een Jiddisch lied uit Oost-Europa.
Hirsch Glik was dichter en partisanenleider en schreef deze tekst geïnspireerd door
de opstand in het ghetto in Warschau. Het lied werd de officiële hymne van de
partisanentropen. Glik ontvluchtte uit een concentratiekamp in Estland en stierf in
een gevecht tegen de Duitse soldaten.*

